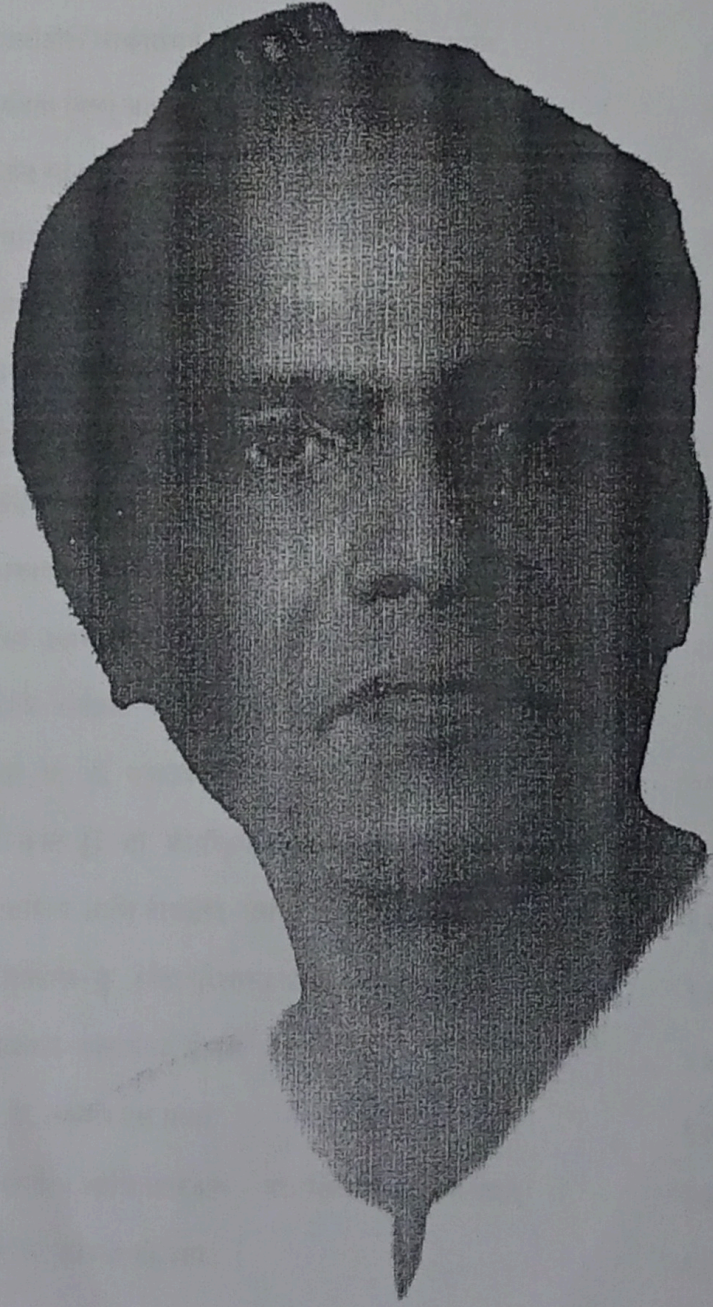

Rajiv Gandhi Mahavidyalaya, Mudkhed & SRTM University jointly Organized
One day Interdisciplinary National Conference on

साहित्यरत्न अण्णा भाऊ साठे

व्यक्तित्व, साहित्य आणि तत्त्वज्ञान

1st October, 2019

Organized By:

Department of Marathi

Shri Sharda Bhavan Education Society's

Rajiv Gandhi Mahavidyalaya,

Mudkhed, Dist. Nanded-

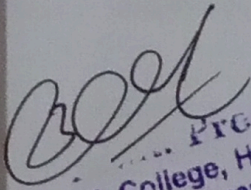
Maharashtra -India

Edited by

Dr Ramesh Kadam

Dr Madhav G. Baswante

Mr Sandeep Korde

H.J.P. College, Himayatnagar
Tq. Himayatnagar Dist. Nanded

देशात स्वातंत्र्याचा भागीदार असून आजही स्वातंत्र्याची लढ्याची विचार व कर्माची त्यांची स्वातंत्र्यावर इच्छा राहिलेली व लागते,

'ये आझादी बुझी है | देश की जनता भुकी है |'

'हे निर्विवाद राज्य मांडण्याची आणि उपाशी स्वातंत्र्य आचारण्याची विघ्नही या अर्थाने काणी केली नसली हे ही मितकर्म खर आहे. कामावलेला पैसा नख्खर आहे. परंतु अण्णाभाऊंच्या साहित्याची ही जीवन म्हणजे मनाची श्रीमंती आहे आणि माणूस मनाचे श्रीमंत असून तर तो समाजाची असतो. त्यामुळे गरीबीचा मूल समूह खाताखावर समासवेकाळ असलेला असतोना अण्णाभाऊंच्या हस-या आणि संयमी संत-नापूढे तो एक खाटही घासू शकलेला नाही' (१)

संयुक्त महाराष्ट्राच्या चळवळीत अण्णाभाऊंचे योगदान खूप मोठे आहे. 'माझी पैजा माखावर राहिली.' म्हणत भाऊंनी संयुक्त महाराष्ट्राची चळवळ उभी केली. आजचा मराठी मुख्य जागा केला. आखेरच्या श्वासापर्यंत लढत राहिले म्हणून यात त्यांचे योगदान अतिशय आहे. जे जगले, सोमले तेच अण्णाभाऊंचे साहित्यविषय आहे. मातीत पेरायला अक्कल लागते, घाना लागतो, एक घाना पेरला तर हजारो घाने येतात. परंतु या सुवाला अक्कल लागते. असे सामाजिक विचार बोड्यावधी लोकांना एकदाच पुरिल याची सोय केलेली होती.

आयुष्याच्या शेवटापर्यंत त्यांनी कधीही आक्रोश केला नाही. अगदी शांतपणे अज्ञावाचून, चाकरीवाचून जगले ते कधीही उपाशी विसले नाहीत. आपला बागेदारपणा त्यांनी कधीही निवडला नाही. अशा साहित्यसम्राटांची 'फकीरा' या कादंबरीच्या सामाजिक विचारांच्या संदर्भात शांता शेळके लिहीतात, 'फकीरा' ही अण्णाभाऊ साठे यांची कादंबरी वाचतांना परबुचीच्या पांढरपेशा वातावरणातून अगदी अपरिचीत आणि अद्भुत अशा वातावरणात गेल्यासारखे वाटते कारण म्हाळ आणि काळ या दोन्ही दुष्टांनी 'फकीरा' ही कादंबरी इतर मराठी कादंब-यातून फार वेगळी आहे. तिची पार्श्वभूमती आहे. दक्षिण महाराष्ट्रातले वारणेचे खोर. तिचा काळ आहे अख्यळ इंग्रजीचा आणि त्यात वावरणारी पात्रे आहेत. मांग, महार या जातीतली अण्णांची पाळेमुळे रुजलेली आहेत. ती यार्य जातीत आणि त्याने संस्कार टिपलेत याच निमगांचे. त्यामुळे फकीरा ही

कादंबरी मासल्यात फकीरिणस तिज विरल्य अणि सर
 जाणवव्यापिपायस रळत नाही.' (२)

साहित्य फकीरा अण्णाभाऊंचे वेगळे संत समाजासाक्षिण लयागारा जायक म्हणून जस वेगळे नाही तर सासू मातीपेण श्रीमंतीची म्हणून तो जस राहते. फकीरिणस रोष्य हो स्वतःस नमून तो सपे स्वतःपेण रोष्य होय म्हणून रोष्यीयून जीवन साकतागारा फकीरा केडा अण्णास सासू वेली रोष्य अण्णासाक्षिण जायक जाण होय तर उभेपेण तो जीवन साण्णासाक्षिण पड्यावतो. हो विरल्य वेगळो जायक मुक्तीसाक्षि अण्णाभाऊंचे अण्णासाक्षिणस होडयत आहे. फकीरिणसपि अण्णासाक्षिणस, 'सोस दुककाड पडयत अण्णासाक्षिणस साक्षिणशास प्रीथ घेल पळत होय. विन्यासायक वेर साटयसातली पणिल महार-सोम म्हसारी सण्णस, सोर जलकरीसाक्षि लडकडत होय अणि फकीरा इण्णासाक्षिणस साड्यावर पळत होय जोडून त्याने सणल केला.

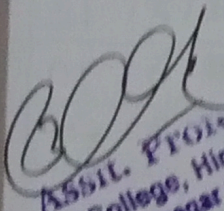
'रयत अण्णासाक्षिण, साण्णस लण्णसिण करप कारपे
 ' फकीरा, फकीरी कर पण रयत जण्णस फकीरे.

इण्णासाक्षिणस विटून फकीरा पळत जलत. लण्णस सायळा, योडोणस दुकुक शिलत अणि साटयसाक्षिणस विन्यासाक्षिणस फकीरी कृण्णस मुक्ती पेटायस.' (७३)

अर्थाने अण्णाभाऊ साहित्यात साक्षिणस साक्षिणस दुस-यांच्या साक्षिणस अशा व्यक्तींच्या पारवसाक्षिणस विटून नाही. याडेच्या साक्षिणसपिण सण्णस वेरकी होय. साटयसाक्षिणस रोष्य करणारी, काट करायल करणारी होय. परंतु इतरांची कधीच नव्हती. म्हणून साखरया सण्णसायें किंवा रोडरुलयेच विरल्य करणारे अण्णाभाऊंचे साहित्य नवडे तर सण्णस पड्यासाक्षि, त्यांच्या मुक्तीसाक्षिणस लिहीलेले साहित्य होय. हे नकाराने वेणत नाही. म्हणूनच मानवमुक्तीया धम्म वेणत हे उचीकामय्य महारी साहित्याला समृध करणारी निर्मिती टाये.

संदर्भ :-

- 1) लोकसाहित्यिक अण्णाभाऊ साठे सणस काद, सण, १९८ - ७१. शिवाजी विद्यापीठ, पुणे, मनांग, ३१ लण्णस डोकडे.
- 2) लोकसाहित्यिक अण्णाभाऊ साठे सणस काद, सण, १९८ - ७१. शिवाजी विद्यापीठ, पुणे, मनांग, शिवाजी साठके.
- 3) लोकसाहित्यिक अण्णाभाऊ साठे सणस काद, सण, १९८ - ७१. शिवाजी विद्यापीठ, पुणे, मनांग, ही-काणय कोण्णस.

 Assil. Prof.
 H.J.P. College, Himayatnagar
 Tq. Himayatnagar Dist. Handed

अण्णा भाऊ साठे यांचे सामाजिक विचार

डॉ. लक्ष्मण एस. पवार

मराठी विभाग,
हुतात्म्या नयवंतराव पाटील महाविद्यालय,
हिमायतनगर वि. नांदेड

‘तु गुलाम नाहीस तर तु या वास्तव जगाचा निर्माता आहेस.’ असे परखडपणे सामाजिक विचार मांडणारे लोकशाहीर, साहित्यसम्राट अण्णाभाऊ साठे यांचा जन्म ०१ ऑगस्ट १९२० मध्ये सांगली जिल्ह्यातील वाटेगावात मातंग समाजात झाला. त्यांचे पूर्ण नाव तुकाराम भाऊराव साठे आहे. लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे यांनी आपले संपूर्ण आयुष्य दिनदुबळ्या, गोरगरीब, शिक्षणापासून व विकासापासून कोसो दूर वंचीत राहिलेल्या समाजाला न्याय मिळावा यासाठी स्वतःला झोकून दिले. त्यांनी साहित्यातून व लोकप्रबोधनातून लोकजागृती करण्यासाठी आपले विचार मांडले आहे.

आयुष्यभर चिराग नगरीत राहून चिराग होऊन जीवन जगले, मशाल होऊन जगले अशा या साहित्य सम्राटाने समाजासाठी सर्वच विषयांना डोक्यावर घेऊन आपल्या साहित्याचा रथ शेवटच्या तळापर्यंत नेला. ज्यांना सर्वच सोयीसुविधा पासून वंचित ठेवण्यात आले. त्यासाठी त्यांच्या साहित्यातील नायक कुठेही रडत बसत नाही. तर संघर्ष करून जीवन जगतो आहे. अशा संघर्षमय जीवनाची कथा आणि व्यथा म्हणजे अण्णाभाऊ साठे यांचे लेखन आहे.

युरोपीय चित्रकाराने कोरलेला अजिठा कॅनव्हासवर उतरवून देशाबाहेर नेला; त्याप्रमाणे निसर्गाच्या हातावर, स्मशानाच्या सोन्यावर, छातीतल्या हृदयावर आणि पायातल्या काट्यावर कोरलेले साहित्यिक सौंदर्य अण्णाभाऊंनी देशाबाहेर नेले. त्यांच्या अनेकानेक साहित्य कलाकृतींचं अनेक भाषांत अनुवाद झाले. अशा अण्णाभाऊंच्या वैचारिक साहित्याला उभ्या महाराष्ट्राने दाद दिली आहे.

अण्णाभाऊंनी अनेक प्रकारच्या लावण्या, पोवाडे, लोकनाट्य, कथासंग्रह, कादंबऱ्या व वैचारिक पुस्तके लिहीली आहेत. त्यांनी लिहिलेली काही लोकप्रिय साहित्य

कादंबऱ्या :- फकीरा, वारणेचा वाघ, अलंगुज, आघात, गुलाम, चिखलातील कमळ

कथासंग्रह :- कृष्णाकाठच्या कथा, गजाआड, फरारी, निखारा, पिसाळलेला माणूस, स्मशानातील सोनं इ.

नाटके :- सुलतान, इनामदार, पेंग्याचं लगीन.

प्रवासवर्णन :- माझा रशियाचा प्रवास.

पुस्तक :- शाहीर

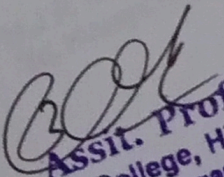
अशी विशाल साहित्य संपदा असणाऱ्या अण्णाभाऊंनी कधीही स्वतःच्या दुःखाचा विचार न करता, आपले विचार, आपले कार्य व प्रतिभा जनसामान्य लोकांपर्यंत

पोहचविण्याचं काम, लोककलेला प्रतिष्ठा मिळवून देणारे आणि गरिबांच्या, वंचितांच्या व्यथा प्रभावी व प्रखरपणे मांडणारे अण्णाभाऊ एक सामाजिक शिक्षक आहेत.

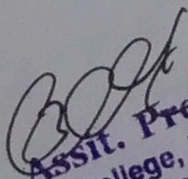
शिक्षणापासून नव्हे तर समग्र विकासापासून वंचित राहिलेल्या व जातीभेदांमुळे जातीच्या उतरंडीमुळे वंचित राहिलेल्या मातंग समाजातील एक विद्वान व्यक्तीमत्त्व म्हणजेच अण्णाभाऊ साठे. अण्णाभाऊंनी आपल्या समग्र साहित्यातून सामाजिक विचार मांडले आहे.

‘तु गुलाम नाहीस तर तु या वास्तव जगाचा निर्माता आहेस.’, ‘जात हे वास्तव आहे, गरिबी ही कृत्रिम आहे, गरिबी नष्ट करता येवू शकते पण जात नष्ट करणे आपले सर्वांचे काम आहे.’, ‘अनिष्ट धर्माचा आचरणाने माणसांना हीन समजणे हा धर्म नसून रोग आहे.’ असे सामाजिक विचार मांडून प्रस्थापित समाजव्यवस्थे विरुद्ध बंड करण्याचाचं प्रयत्न त्यांनी केलेला आहे.

अण्णाभाऊ साठे यांच्यावर डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या विचारांचा प्रभाव आहे. त्यांच्या विचाराने प्रेरित होऊन कोणत्याही प्रसंगाला ते निर्भिडपणे तोंड देतात. त्या संदर्भात त्याविषयीचे उद्गार सुवर्ण अक्षरांनी लिहीण्यासारखे अजरामर आहेत. डॉ. बाबासाहेबांवर असणारा विश्वास आणि श्रद्धेपोटी ते असे म्हणतात, ‘जग बदल घालुनि घाव आम्हा सांगून गेले भीमराव.’ या ओव्या डॉ. बाबासाहेबांवर असणाऱ्या विश्वासाचं आणि श्रद्धेचं प्रतिक आहेत. जो पर्यंत टाकीचे घाव सोसणार नाही तो पर्यंत दगडात देवपण येणार नाहीत. त्याप्रमाणे केवळ रडत राहून किंवा दैववादी बनून चालणार नाही. तर जगाच्या या प्रथापरंपरेवर घाव घालणार नाही. तो पर्यंत आपल्याला आपले अधिकार मिळणार नाहीत. या विचाराने अण्णाभाऊ प्रेरित होवून त्यांच्या कलाकृतीतील नायक सतत जग बदलण्यासाठी धडपडतांना दिसतो. स्वातंत्र्याच्यापुर्वीही आणि नंतरही प्रस्थापित समाजव्यवस्थेने अस्पृश्यांना स्वातंत्र्य, समता आणि बंधूता या मानवी मुल्यांचा स्पर्श होऊ दिला नाही. त्यामुळे त्यांच्या जीवनात सुखाची कधीचं पहाट उगवली नाही. जे मिळेल जसे मिळेल तसे दिवस काढण्याचे व जीवन जगण्याचे काम चालू होते. तोंडातून ब्र शब्द काढण्याची ताकत त्यांच्यात नव्हती. त्यांना वाटायचे आपला भारत देश इंग्रजांच्या गुलामीत आहे; आपल्याला स्वातंत्र्य मिळेल त्यावेळी जन्मत्याचं मिळालेले सर्व अधिकार मिळतील असे वाटत असतांनाच १५ ऑगस्ट १९४७ ला देशाला स्वातंत्र्य मिळाले. परंतु या स्वतंत्र

Asst. Professor
H.J.P. College, Himayatnagar
Himayatnagar Dist. Nanded

२३.	अण्णा भाऊ साठे यांच्या 'फकिरा' कादंबरीतील मानवतावादी तत्वज्ञान-प्रा. सौ.बेटकर व्ही. सी.	६५
२४.	अण्णा भाऊ साठे यांचे साहित्यलेखनविषयक विचार-प्रा.डॉ.खुशाल पांडुरंग वाघमारे	६७
२५.	अण्णा भाऊ साठे यांच्या निवडक कादंबऱ्यातील स्त्री प्रतिमा-प्रा. सविता कोकाटे परांडे	६९
२६.	अण्णा भाऊ साठे यांची लेखनशैली-प्रा. केदार रविंद्र केंद्रेकर	७२
२७.	अण्णा भाऊ साठे यांच्या वाङ्मयातील स्त्री प्रतिमा-स्वाती रघुमाजी बोढरे	७५
२८.	साहित्यरत्न अण्णा भाऊ साठे यांच्या समग्र साहित्याचे स्वरूप आणि विशेष : एक अभ्यास-प्रा.संजय नामदेवराव आठवले	७७
२९.	अण्णा भाऊ साठे यांच्या 'फकिरा' कादंबरीतील जीवनसंघर्ष -डॉ. संभाजी शिवाजी जाधव	८१
३०.	अण्णा भाऊ साठेचे कथाविश्व- प्रा.डॉ.संतोष विष्णू चतुरे	८४
३१.	अण्णा भाऊ साठे यांची लेखनशैली-संतोष रघुनाथ कांबळे	८७
३२.	अण्णा भाऊ साठे यांच्या साहित्यातील मानवतावाद-प्रा.डॉ.वनमाला लोंढे	८९
३३.	अण्णा भाऊ साठे यांच्या कथेतील पुरुषप्रधान संस्कृतीविरुद्ध लढणारी विद्रोही स्त्री-डॉ.विष्णू काळबा कांबळे	९१
३४.	अण्णा भाऊ साठे यांचे कथाविश्व-डॉ.अलका प्रदीप वालचाळे (सरोदे)	९६
३५.	अण्णा भाऊ साठे यांचे कथाविश्व- दगडूबा कोंडीबा माघाडे,प्रा.डॉ.अशोक पाठक	९९
३६.	अण्णा भाऊ साठे यांच्या कथेतील सामाजिक जाणिवा- साबळे पल्लवी भगवान	१०१
३७.	माकडीचा माळ कादंबरीचे सामाजिक आकलन-प्रा.डॉ.अतुल नारायण चौरे	१०३
३८.	अण्णा भाऊ साठे यांच्या कादंबरीविश्वातील समाजजीवन-सिद्धार्थ बाबुराव नवतुरे	१०६
३९.	अण्णा भाऊ साठे यांच्या कथेतील सामाजिक तत्वज्ञान-गायत्री आनंद भरनाळे	१०८
४०.	अण्णा भाऊ साठे : एक सिद्धहस्त कथाकार-प्रा. डॉ. नामदेव सोडगीर	११२
४१.	जग बदलाचा महान मंत्र आणि आंबेडकरी क्रांतीसूत्रे-डॉ. कीर्तीकुमार मोरे	११७
४२.	साहित्यरत्न अण्णा भाऊ साठे व्यक्तित्व, साहित्य आणि तत्वज्ञान-प्रवीण शंकर सोलनकर	१२२
४३.	साहित्यरत्न अण्णा भाऊ साठे यांचे समग्र साहित्य-कु. स्नेहा नरेशराव ढांगे	१२६
४४.	अण्णा भाऊ साठे आणि संयुक्त महाराष्ट्र चळवळ-पालंचेवार पोतन्ना गंगन्ना	१३०
४५.	अण्णा भाऊ साठे यांचे सामाजिक विचार-डॉ.लक्ष्मण एस.पवार	१३३
४६.	साहित्यरत्न अण्णा भाऊ साठे : व्यक्तित्व,साहित्य आणि तत्वज्ञान - डॉ. शिवाजी सोमला पवार	१३५
४७.	जनमाणसातील लेखक : अण्णा भाऊ साठे-प्रा.कांबळे डी.आर.	१३९

ASSIST. PROFESSOR
H.J.P. College, Himayatnagar
Tq. Himayatnagar Dist. Nanded